

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Félsz. 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
---	--	---

„Nebánts virág.”

Isten kegyelméből a XIX. század végét járjuk. A XVIII. század végén kezdődött a felvilágosodás korszaka, midőn egyes nemzetek erőszakkal verték le a középkor rozsdás bilincseit a népek kezéről.

A XIX-ik század végével már nincs művelt nemzet, mely ne érezetné népével a szabadság, egyenlőség és testvériség áldását.

A XIX-ik század végén egyenlők vagyunk, nincs kiváltságos osztály többé, nincs robot, nincs dézsma. Egyenlők vagyunk az Isten és törvény előtt. A milyen mértékkel mérnek a szegénynek, olyan mértékkel mérnek a gazdagnak is.

Egyenlően büntetnek és egyenlően jutalmaznak mindenkit, a ki Isten képméretére és hasonlatosságára van teremtve.

A nagy urakat éppen úgy sújtja a törvény szigora, mint az egyszerű földmivest.

A bűnöst, legyen az bár főúr, vagy egyszerű napszámos, egyformán büntetik, egyformán üldözi a büntető igazságszolgáltatás.

Igy kellene ennek lenni. Így volna ez jól, ha lenne. De sajnos, még most

is vannak olyanok, a kiknek nem egyenlő mértékkel mérnek, a kik kicsusznak a büntető igazságszolgáltatás vas markából. A kik lábbal taposhatják, áthághatják a törvényeket a nélkül, hogy sáfárkodásaikról megszámolhatnának, hogy botrányos viselkedéseikért felelősségre vonatnának, hogy törvényellenes kihágásaikért büntetnének.

Vannak még ma is „Nebánts virág” ok, a kik kényük-kedvük szerint rakoncátlanok, botránybotrányra halmozhatnak annélkül, hogy egyetlen szőr-száluk meggöbbsülne.

Vannak még ma is, a XIX-ik század alkonyán olyanok, kik úgy látszanak, mintha a törvényen kívül állnának; kik, hogy e hasonlattal éljünk: államot alkotnak az államban.

Állásuk és ruházatuk még az állam törvényeivel szemben is megvédi személyüket.

Ha egy egyszerű polgár, oly törvény ellenes cselekedeteket követne el csak egyetlen egyszer is, mint a minöket Hegyi Antal plébános, az úr felkent szolgálja már számtalanszor elkövetett, — azóta már a büntető igazságszolgáltatás rég rá tette volna a kezét. Ha egyhivatalnok, akár magas állású, akár egy alsóbb állású

olyan visszaélés elkövetésével lenne gyanúsítva, mint a minövel Hegyi Antal lett hírlapilag gyanúsítva, már azóta régen hivatalos vizsgálatot rendeltek volna el ellene, letartóztatták volna.

Hegyi Antal azomban rakoncátlanok szabadon, sértegethet, verhedhet pap létére még a templomban is annélkül, hogy felsőbb hatósága botrányos viselkedéseit megtorolná.

Annyi tény, hogy az esetben, ha a katolikus hívők közül bárki hasonló skandalumot idézett volna elő a templomban, mint aminöket Hegyi A. plébános a hívők legnagyobb megbotrányozására már számtalanszor előidézett, mint vallásháborítót a fenyegető bíróság elé állították volna.

Lapunk f. évi márczius hó 11-én megjelent számának vezércikkében „A nagyzás háttéré” czim alatt Hegyi azzal gyanúsítatik, hogy a biennei, winterthürmi és az einsiedelmi kolostorokból, hozzá requiemek tartása végett küldött 9740 frankot, saját céljaira fordította volna. A cikkíró azzal végzi cikkét: „Tehát ellenbizonyíték vagy halál.”

Ezzel a gyanúsítással szemben Hegyi mitsem tett, sőt egyszerűen

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCSÁJA.

Egy megrendelt tárcza.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Félve szeretett princípálison!

Én csak teéretted remegtem, és nem hiába. Te még aznap tudattad velem a szomorú hírt: Bécsbe visznek intézetbe, mert én még egészen elferditem bájos kis fejed. Voltál oly kegyes azt is tudomra adni, hogy vasárnapra nagynénémhez vagytok hivatalosak Löwrebe. Ott voltatok mind. Ali komám és én egészítettük ki a társaságot.

Szép mamámban elhült a vér, a kártya kiesett kezéből, midőn én beléptem. De aztán csak megnyugodott s mi élvezhetjük az arany szabadságot. Ott ültünk a hinta előtti kis lugasban. Te sirva panaszkodtad el, hogy otthon folyton szemrehányásokkal illetnek, hogy erővel Bécsbe visznek. Ali barátom vigaszul egy verset vett elő és azt egy hosszú beszéd kíséretében adta át, melyben kifejté, ha távol leszel, én mily boldogtalan leszek, mily sivár lesz életem, hiányozni fog az éltető nap; hogy és mily kimondhatatlanul szeretlek s foglak szeretni örökké.

Te meg voltál hatva. Könyvezve, szólanul hallgatád őt végig, remegő kezéddel megfogád jobбом s esküvel ígérted, hogy enyém leszel. De itt megzavartak s te kebledbe rejtéd a famozus verset.

Ebédhez szólított a harang. Emmy néném kitett magáért, én meg magamért.

Elyert üdvösségem tudatában ittam, hogy lefektettek. Ebéd után hallatlan dolog történt. Ali komám, az álnok barát átkarolta karsu derekad s meg akart csókolni, de én még idejekorán ellöktem tőled. E sértés csak vérrrel mosható le. Miért is elhatároztam, hogy a helyszínen vivünk, kardok hiányában füttyküssel. — Összemérjük rögtönzött kardjainkat; velem fordul egyet a világ, érzem, fejből foly a vér, csak egy velőtrázó sikolyt hallok s aztán vége mindennek.

— Imrém keljen már fel, hisz öt óra; mi mindjárt megyünk s folyton húzta valaki kabátom ujját.

Felpillantottam, s egy könyök közt mosolygó arcot látok meg, mely odahajlik felém. eperajkát önfeledten forrasztja össze ajkammal s azt sugja:

— Szeretlek, fiéd leszek, csak siess! Te voltál az. Én felugrom s akkor tudom meg, hogy bizony legurultam a pamlagról. Fejemhez kapok, még egész, csak megdagadt egy keveset.

... Álmodtam az egészet! ...

Elmondottam azt neked s fájdalomdíj fejében megcsókolád feldagadt homlokom. Még egy hosszú hosszú csók és elváltunk. Egyedül véled aztán nem beszélhettem; megfigyelték minden léptedet. A pihar sötét előházában lopva megcsókolhattam kezéd és te ide adtad mellesokrod legszebb rózsáját.

Azóta ritkán láttalak. Csak Emmy nénem beszélte egyszer, hogy elhoztak Bécsből, mert beteggé tett a honvágy. Én akkor

azt hittem, a honvágy egyrésze engem illet meg.

Atyád e közben még gazdagabb lett s te nagy parthie lettél. Nem merem hozzá közeledni, mert nagy hatalom ám a pénz. Te pedig, ha a véletlen az utcán összehozott, büszkén elfordítád fejed, mert szégyenletted szegény imádódat.

Azt mondják, nagy parthiet is csilnáltál. Férjed tetu pajtása minden grófnak; különben végzett földesur, kinek megkopott czimerét te aranyoztad be. De hisz az mindegy. Czelodat elérted. Szerepelni fogsz, lesz páholyod az operában és a farsangon Kerényi Lajosné neve az ujságok hasábjain fog tündökölni.

Most isten veled. Légy boldog; oly boldog, milyen egy nő csak lehet. Utaink egy is elváltak. Ha egykor játszi sors közeledbe vet, én előtted megfutni nem fogok, hanem szépen megcsókolva kezéd, hálásan köszönetet mondok majdan, hogy voltál oly eszes és nem hittél nekem. Mert én továbbra is itt fogok ülni, dohos, régi könyveim között és kultiválni csak Zolát Ibsent vagy Knuth Hamsunt fogom, mert az idealizmussal csufosan megjártam még mindig. Néha-néha azért, ha időm engedi, előveszem fényképed, és elgondolkozom, hogy mily boldog is az ember, mily megelégedett, ha nem ismer mást, mint a gyermek-szerelmet. De egyhez mindig hű maradok, azt meg nem tagadom soha: gyakran veszem ölelő karaimba az én egyedüli hű ideáomat, a Gint. *Ligetű I.*

kijelentette, hogy nincs szándékában magát a gyanu alul tisztázni.

Mi azonban azt hisszük, hogy Hegyi Antal tisztázni fogja magát a szentszék előtt, a mennyiben a szentszék, a papi tekintély megvédése és a papi talár tisztaságának érdekében hajlandó lesz oly bizonyítékok elfogadására is, mely bizonyítékok csak a szent szék előtt érvényesek, de ott is csak azért, mert a papság tekintélye forog kockán.

Ha azonban Hegyi Antal plébános a közvélemény előtt akarja tisztázni magát, azt csak akként teheti meg, ha hiteles postai levéllel igazolja azt, hogy a schvájzi mise pénzeket csakugyan elküldte oda, a hova azok szánva voltak, vagy is szétosztotta a szegényebb sorsu plébánosok között.

Ezt tessék hitelesen beigazolni és az esetben úgy előttünk, mint a közvélemény előtt főkéletesen tisztázva leendő. De holmiféle eltusolást figyelembe sem mi, sem a közvélemény nem vesz, nem is vehet.

Büchler Márton rabbinak Miskolczon tartott szép beszédéről a „Borsod-Miskolci Közlöny” 29-ik számában következőképen emlékezik meg:

„A szöszéket egy igénytelen, ifjú ember foglalta el. Büchler, a csongrádi rabbi, Szerényen, halk hangon, minden hatásadás nélkül fog emlékbeszédébe. Eleinte a mély gyászszal foglalozik elegikus rapsódiákban. Majd áttér a Kossuth eszményi alakjának megrajzolására, találó hasonlatokkal, költői képekkel, meglepő fordulatokkal, eredeti invetióval. Mind magasabbra és magasabbra emelkedik oratori szárnyazása. Nincs, a ki magát szavának bővítő hatása alól kivonni tudná. Magával ragadja ajkain csüggő hallgatóságát a szabadságharc dicső korszakába; az ékes szöszé hatalmával tárja elő, mi mindent köszönhet a magyar nemzet Kossuth Lajosnak. És midőn a szabadság örökléséről, végtelenségéről beszél, hangja dörgéssé izmosul, melylyel lecsap a szabadság elnyomóira. A hazaszeretnek, a szabadság imádatának valóságos fanatikus tüze villan fel az egyszerű külsejű hitszónok szemében, delejes áramként terjedve a csodálva bámuló jelenlévőkre. És szinte meglepőnek tűnik fel midőn lelkesedésének magas hullámai egyszerre elsimulnak, hogy helyet adjanak a vallásos hitnek, és bizalomnak. A tüzvérű népszónokból hirtelen az Úr alázatos szolgája válik, kinek a feltámadás tudata minden bajok közepette megnyugvást nyújt. Oly békitőleg, oly reményteljesen hangzott midőn telve meggyőződéssel hirdeti: „Jobb lesz ott fenn mint idele!” Megragadó szónoklatát végezve az oltárhoz lépett és könyörgött Kossuth Lajos lelki üdvéért.

A közönség valláskülömbőség nélkül meg sokáig állott e tüneményeszerű beszéd hatása alatt.

A többi borsodmegyei lapok hasonló értelemben emlékeznek meg a beszédéről.

Kis rabbi.

1887-ben jött ide; a ki meglátta az utcán azt az igénytelen, akkor még csak 22 éves vézna sápadt kis emberkét, azt gondolta, hogy valami szegény papnövendék.

Midőn pedig arról értesült a publikum, hogy ez a pelyhes állu kis emberke, az izraelita hitközség új rabbija, önkénytelenül elmosolyodott, vagy szánakozásának adott kifejezést, hogy talán elment az esze, az izraelita hitközség eljárásának akkor, midőn ilyen tekintélyes öreg zsidók élére megválaszt egy valóságos gyermeket rabbinak.

Még a keresztény intelligencia is meglátásközösítését fejezte ki a zsidó hitközség szűkkeblűsége felett; mert azt mondogatták, hogy azért választották meg azt

az igénytelen kis embert, mivel egy tekintélyes külsejű és theológiát végzett rabbinak több fizetést kellett volna adniok.

— No már mégis hallatlan emberek ezek a zsidók.

— Ilyen kis semmiséget hoznak ide.

— Sajnálják a pénzt, gondolják magukban, jó lesz ez nekik. Ez beteges, keveset eszik, nincsenek igényei, beéri kevés fizetéssel is, mondogatták a kaszinóban.

Ide jövele után nem sokára Hacker Mátvás barátunkat súlyos csapás érte, elvesztette fiatal nejét.

A gyászszertartásra megjelent az összes intelligencia.

Kihozták a szöszéket, feláll a kis rabbi és tiszta csengő hangon elkezd beszélni oly szívre hatóan és remek szószóki képességgel, hogy mindenki könnyezett.

— Nos, mit szólasz a kis zsidó paphoz? kérdezte egyik a másikat.

— Hát azt, hogy ilyen remek halotti beszédet alig hallottam életemben, felelte a kérdező.

— Ej! komédia az egész, betanult valami alkalmi gyászbeszédet és megakar bennünket maszlagolni, szólt a harmadik.

1892-ik év tavaszán Csongrádi Gábor fiatal ügyvédet szállította ki az Ur az élők közül.

Az izraelita gyászszertartás után ismét feláll a kis rabbi azzal a tiszta csengő hangjával, és oly páratlan remek gyászbeszédet tartott, hogy mindenki a ki jelen volt, a legmélyebb megindulással, gyönyörködve hallgatta.

— Nos, mit szólasz, a kis zsidó paphoz.

— Azt, hogy soha életemben ennél remekebb gyászbeszédet nem hallottam, felelte a kérdező.

— No, már az igaz, hogy mégis csak jó szónok ez a kis rabbi, szólt a harmadik.

Alig egy éve, hogy az ország egyik leggazdagabb izraelita polgára, városunk szülőtte Sváb Jakab lehejte ki lelkét Buda-pestben.

A temetésre nemesak más vidéki rokonai és ismerősei mentek fel, de a helybeli kaszinó is képviseltette magát. Azonfelül a budapesti hitközség teljes számban megjelent a gyászszertartáson.

Midőn az izraelita temetőben elvégezték a szokásos szertartást, egyszer csak elő lép a kis rabbi, azzal az igénytelen külsejével és csengő hangjával. Eleinte halk zugás hallatszott a gyászgyülekezet között. Sokan, a kik észrevették ezt a szerény kis emberkét, azt mondogták: Hát ez mit akar? Talán csak nem akar szónokolni? Nem is úgy néz ki, mint egy pap, stb. beszédek voltak hallhatók.

A kis rabbi pedig beszélt tovább az ő szokott szószóki képességével.

Beszéde folyamán mindenki a legnagyobb figyelemmel halgatta.

Midőn pedig beszédét bevégezte, a tetzés és elragadtatás moraja lett hallható az egész publikum között.

— Olvastad-e a lapokból, mily remek beszédet tartott a kis rabbi az öreg Sváb temetésén.

— Hogyne olvastam volna. Hiszen én mindig azt mondtam, hogy remekül beszél.

— No az már igaz, hogy derék zsidó pap ez a mi kis rabbinak, szólt a harmadik.

1894. márczius 20-ka fekete betűkkel lesz megírva Magyarország történetében.

Meghalt Kossuth Lajos a nemzet legnagyobb fia. A lapok gyászkeretben jelentek meg.

A temetés napján a „Csongrádi Lap”-ban „A mai temetéshez” című vezércikk jelent meg.

— Olvastad-e a „Csongrádi Lap” mai vezércikkét?

— Hát azt már régen tudtam, hogy a kis rabbi remek szónok, most már arról is meggyőződtem, hogy nagyszerűen ír.

— Igazi derek lelkes hazafi szólt a harmadik.

A napokban pedig a három uri ember a kaszinóba a következő párbeszédet folytatta:

— Barátom! A kis rabbi oly megin-

ditó beszédet tartott a f. hó 3-án az izraelita templomban, hogy még én is sirtam.

— Hát ha még Szentesen hallottad volna beszélni 5-én, akkor hallottál volna csak valamit!

— Az pedig még semmi ahhoz a gyászbeszédhez, a mit Miskolczon tartott, szólt a harmadik.

— Barátom! Miskolczon 17 gyönyörű fogat várta apályaudvarnál. Az izraelita templomig az útja valóságos diadal út volt. A gyászbeszédén jelen volt Zelenka ev. püspök, Borsod megye főispánja az összes tisztikarral. Midőn pedig remek beszédét bevégezte, Hermau Ottó Miskolcz országgyűlési képviselője megölelte.

— Ilyen derek fiú ez a mi kis rabbinak volt az egyhangú felkiáltás. Most pedig engedjék meg t. izraelita polgártársaink hogy mi is magunkénak valhassuk és mi is büszkék lehessünk az önök kis rabbiára. Viszont mi is megengedjük, hogy a mi plébánosunk miatt, velünk együtt szégyenkezhessenek.

UJDONSÁGOK

— **Kossuth gyász Amerikában.** A Magyar nemzet nagy halottját, nem csak a magyar nép, nem csak Európa művelt népei gyászolják, hanem túl az Atlanti oceánon Amerika szabad népei is osztatlan részvétüknek adnak kifejezést. Különösen pedig az Egyesült Államokban élő honfitársaink igaz honfiai kegyelettel gyászolják a magyar nemzet szabadságának megváltóját. New-Yorkban megjelenő magyar lap az „Amerikai Nemzetor” márczius 28-iki száma gyászkeretben jelent meg Kossuth arczképevel. A new-yorki magyar negyedben több helyen volt kitéve Kossuth kepe gyászkeretben és gyász-fátyollal. A „Magyar társulat” helyiségét fekete gyászszal vonták be. 36 magyar egyelet és 3 lengyel egyelet vett részt a gyász értekezleten. A temetés napján díszkivonulást rendeztek a new-yorki városházához, hoi a polgármester a városi tanács élén fátyollal bevont amerikai és magyar zászlóval jelentek meg. Együttal 92-szer kondították meg a „Sons and Daughters of the American Revolution” harangját jelölül annak, hogy Kossuth 92-ét élt. Azonfelül Porter tabornok ajánlatára kitűzték a „Highlands of Navessin” szigetén, az amerikai „szövetségi” zászlót. A gyász-ünnepélyen az összes Olasz egyletek is résztvettek.

— **Gyula napja.** 12-én a Gyula napja volt. Hogy menyire gyűlölik (lásd Csongrádi Közlöny b. száma.) a mi derek első jegyzőnk, Sohlya Gyulát — meggyőződöttünk róla a nevenapján. Az egész város intelligenciája lépte át az nap háza küszöbét, sok boldog névnapot kívánva, melyhez mi is szívből hozzá járulunk, kívánva: hogy az Isten ilyen gyűlöletben addig éltesse, míg ő óhajta.

— **Tüzevész.** Nagy riadalmat okozott városunkban m. hét 11-én szerdán kiütött tűz. Épen delet harangoztak, midőn a rendes harangozás félbeszakadt s annak mintegy alig észre vehető folytatásaként, tüze kongott a harang. A kétág-utczában támadt a tűz, felgyelett nélküli gyermekek gyufával játsván, okoztak azzal, hogy játékból tüzet raktak, a tüzelő anyaggal felhalmazott udvarban. A tűz annyival is inkább nagy riadalmat okozott, mert a szél épen a város felé elég hatalmasan fújt. Rövid egy negyedóra alatt néhány ház lángban állott s csak nagy szerencsének mondható, hogy 16 ház leégése révén megmenekültünk a nagyobb veszélytől. Nevezett utca ugyanis sűrűn van a d f e d e l ü házakkal összevissza beépítve s tekintve az erős szelet bizony iszonyú szerencsétlenség keletkezhetett volna. Tüztőlóink, rend és csendőrség, Réti főszolgabíró és az előjáróság és a város közönsége dicséretes buzgalommal működött a tűz lokalizálásán, mely 1/2 órára teljesen sikerült. A főszolgabíró erélyes intézkedéseket tett, többször megtekinté és éjjelre őrséget rendelt. A helybeli csendőrség egyik tagja Kormányos János, élte kockázatásával mentett ki egy leányt a lángba borult házból; megérdemli, hogy ki-

tiintetésre felterjeszték, úgy tudjuk, hogy meg is történik. A kár mintegy 10,000 fortra tehető. Hanem nekünk ennek kapesán kötelességünk a tanúságot is le vonni. A házak udvarán semmi elővigyázati eszközök, kupányi víz, létra, csákány, horog, mint máshol. Önkéntes tűzoltóság még most is a szervezkedés stádiumában van! És eszünkbe jut az is, hogy midőn az ovada kötelesek össze írását a község szorgalmazza, a szülők némelyike milyen buzgósággal tagadja meg és dugja el gyermekeit. És most is felügyelet nélküli gyermekek okoznak ilyen veszedelmet, a tűz a hatalmas szélben oly veszedelmes mérveket föltött, hogy Réti főszolgabíró érezvén a felelősség nagy súlyát, szükségesnek látta Szentés és Félegyháza tűzoltóit sürgönyileg segélyül hívni. A mi teljesen indokolt volt. A félegyháziak d. u. 3 órákor a városházán jelentkeztek is a város bírájánál, ki állítólag oda utasítá a ki berendelte őket. Ha ez áll, valóban nem tudunk rá kellő módon bírálatot mondani, mert mi ilyet hinni sem akarunk. A szükségben bárki intézkedik is helyesen, azt helyesen, sőt ha felelős érte, hát kötelességből is teszi! De hát alig akarjuk hinni, hogy bíránk a köteles udvariasságot, idegenek szíveségeért mellőzni akarja, mert másé a helyes és köteles intézkedés és nem az övé. Mert állítólag a bíró úr is sürgönyzés szándékával indult a postára, s a főszolgabíró — csak megelőzte!

— **175 szótöbbség.** Csütörtökön, a f. hó 12-én történt meg a szavazás. A magyar kormány liberális egyházpolitikai javaslatára. Az eredmény oly fényes, hogy mint a lapok írják 1868 óta egy törvényjavaslat sem ment keresztül ilyen nagy szótöbbséggel. Talán érdekelné fogja t. olvasó közönségünket a Csongrád megyei országgyűlési képviselők magatartása úgy a javaslatlalt szemben, mint mellette. Városunk országgyűlési képviselője Hock János volt az egyedüli a Csongrád megyei országgyűlési képviselők közül, ki ellene szavazott. A javaslat mellett szavaztak: Balogh János szentesi, Helfi Ignác szegvári, Andrei Gyula h. m. vásárhelyi, Babó Emil szegedi II-ik ker. képviselők. Tisza Lajos gr. szegedi (I. ker.) képviselője Bécsben volt és e miatt nem szavazhatott. Sima Ferenc tápéi képviselő pedig — megagrott a szavazás elől.

— **Szentés város polgármestere** a mint távirati tudósítást kapott a tűzvészről, azonnal átküldte Már Kázmér szentesi önkényes tűzoltót, valamint Lesznik Antal szentesi kéménysópró mestert 2 segédjével és egy tűz fecskendővel. Az illetők valóban önfeláldozó odaadással nyújtottak segínyt a szerencsétlenségben. Valóban nagy hálával tartozik Csongrád közönsége úgy Szentés város érdemes polgármesterének, mint a derék tűzoltóknak is emberbaráti nemes tettük miatt. Tehát fogadják ez uton is hálás köszönetünket.

— **Kitüntetés.** Hegyi Antal plébánost, a ki egyuttal magát a csongrád megyei ellenzék vezérének és fejének szokta nevezni, nem gondolva meg, hogy „a hal is fejjéről szokott bülfőződni.” nagy kitüntetés érte. Az országos függetlenségi és 48-as párt a f. hó 10-én Budapesten tartott értekezletében kül-tagul választotta meg. Az igazat megvallva, mi eleinte kételkedtünk Hegyi Antal személyazonosságát felől, de mivel Hegyi Antal plébános csak egy van, az az egy is csak bennünket boldogít becses jelenlétével, kénytelenek voltunk hitelt adni a híreknek. Mert sehogysem tudtunk megbarátkozni azzal a gondolattal, hogy azt a Hegyi Antal plébánost, a ki korbácsal kergette le a lelkes ifjúságot a kath. templom tornyából azért, mert a harangot Kossuth Lajos nagy hazánkfia temetése alkalmával meghuzta, sőt még azzal sem elégedett meg, hanem a helybeli kir. jbiróság bünyfenytő osztályához is feljelentette őket, felvegye a 48-as és függetlenségi párt kebelébe. Bizony nagyon szomorú viszonyok lehetnek a 48-as és függetlenségi párt kebelében, midőn kénytelen felvenni Hegyi Antalt is, a ki végzetlenül kitünült rámontán, de egy cseppet sem 48-as és függetlenségi. No de a jelek oda mutatnak, hogy rövid idő múlva több Hegyi Antal-féle talmi 48-as és függetlenségi érzelmű elvtár-

saival együtt kifogják akolbolítani a pártból. Hisszük és reméljük, hogy a nagymóság mielőbb be fog következni a 48-as és függetlenségi pártban.

— **Mind elviszik a legények elejét!** Dr. Csathó Zsigmond alispán és Tagányi honvéd alezredes urak ehöktele mellett, ápril 11-14-ig folyt le nálunk a sorozás. Az évről-évre megújuló képét a város udvarának, főlöleges lefestetünk, ismeri jól mindenki. A sorozás anyaga pompásan ütött ki, 633 bel 231-et soroztak be. A bizottság tökéletesen megelégedett az eredmény felett.

— **Kitüntetés.** Szép kitüntetés érte Turcsányi Lajos derék és tevékeny rendőrbiztosunkat. A belügyminiszter 30 frt jutalomban és elismerő leiratban részesíté a rendőrbiztost ama buzgóságért, melylyel sikerült Benke Tatar Lajos rablőgyilkost még öszel kinyomoznia az igazságszolgáltatás kezébe. Gratulálunk t barátunknak a megérdemelt kitüntetéshez!

— **Az országos független és 48-as párt** Hegyi A. szeretett plébánosunkat kültaggyá választta. Gratulálunk ehhez az — áprilisi jó trefához! Bevált!!

— **Sima Ferenc úr,** megyénk nagy 43-as vezérfele, a polgári házasság törvényjavaslatának elfogadására történt a szavazás az országgyűlésen — átvolltével tünőkölt! Ismerve milyen híve Kossuth apánk inteniőinak, erre előre — szamítottunk! Ez is bevált!! Tréfás, kis hónap ez az — áprilisi! ugy-e t. közönség!?

CSONGRADI LAP

Rió de Janeiro ostroma.

Délután 1/4 órákor elkezdtek bömölni a felkelők hadi-hajóinak ágyúit, viszont a várbeliek erősen ágyúzták a felkelők hajóit. Egyszer csak közvetlen a kikötő megett megállt egy erős pánczélos hajó, mintha leszógezték volna mozdulatlanul. Amint a várbeliek észrevették a hajót, minden ágyúval arra kezdtek tüzelni. A kormány csapator golyói azonban 30—40 lépésnyire hullottak a tengerbe a hajó előtt. Két golyó meg is találta a hajót de azért meg sem mozdult. A hajó parancsnoka maga volt a felkelők bátor vezére: Melló tengeragy. Délután 6 órákor a hajó hirtelen oldalt fordult, utánna egy hatalmas bömölnés reszketette meg a levegőt, egy hatalmas füst oszlop emelkedett fel, egy é ő üstökös repült a várba, nyomban utánna füst fellegek csaptak fel a várból. A mi azt jelentette, hogy a pánczélos hajó gyújtó lövege talált. Esti 9 óráig tartott a kölesős ágúzás és azután esendes lett minden.

Egy árva „reiz“-nélkül.

Másnap vasárnap reggel egy német fregattra ültek utasaink, a mely felvonta az árbozra a német zászlót és egyenest Melló admirál hajójához vitorlázott. Melló azonnal megengedte, hogy a parzon kiszállhassanak. Délután értek be Rió de Janeiroba. Az utczák tökéletesen ki hullak, néptelenek voltak. Senki még a küszöböt sem me te átlépni, mert a város minden nap lövették. Ujváriék egyenest a „Rombauer“-féle* bankházat keresték fel, hol pénzök volt elhelyezve. Azonban az be volt esukva. Azután az osztrák és magyar konzulátust keresték fel, de ott sem találtak senkit.

Utasaink helyzete kezdett kétségbeesztő lenni, mivel tökéletesen kiköltekeztek, úgy annyira, hogy még egy árva „reiz“-zal sem rendelkeztek. Ekkor eszébe jutott Imre bírnaknak, hogy a „Fehérváros“-ban van egy német vendégös jőbrátfja, ezt kellett tehát felkeresniök. Amint benyitották a vendégös ajtaját, a vendégös eleinte mereven nézett reájuk. Azonban amint felismerte Imre barátunkat elkezdett ujjongni: „Olló! olló! Ujváry már 3 hónapja, hogy várjuk! Isten hozta“!

„Hát, hogy az Isten hozta e vagy az ördög azt nem tudom, de azt tudom, hogy pénzem nincs meg éhes vagyok“, felelte Ujváry.

A derék német azonnal felterített, néhány üveg magyar bort is tett az asztalra, utasaink pedig derekasán hozzálatott az evés és iváshoz.

„Mit fizetek az ebédért? kérdezte Imre barátunk a némettől, 47 **myllreizt felelte a vendégös.

*A reiz brazíliai váltópénz — 0-1 krajezárral. * Rombauer budapesti szárnazású magyar ember, a ki ezélett néhány évvel egy krajezár nélkül, le rongyolva ment ki Braziliába; mi pedig az első bank-üzlete van Janeiroba; milliökig áll.

**A myllreiz brazíliai bankjegy, egy myllreiz = 1000 reizal — 1 o. m. é. forinttal.

„Ist schon gut“! felelte a derék német. „No hát adjon még hozzá 53 myllreizot és akkor tartozom 100-myllreizal“.

Rettenetes hajnali vendég.

Most már jól is laktak, pénzük is volt utasainknak, tehát éjjeli szállásról kellett gondoskodniök. Felültek tehát a ló, vagy helyesebben a számárvonatu kocsiira, szállást keresni.

Egyik vendéglőből a másikba hajtottak, de szállást sehoisem kaptak. Egész rájuk esteledezt; az utcák sötétek voltak, a szobákban világot nem gyújtottak, mert amint az o tromlók észrevették, hogy valamelyik ablak világit, azonnal oda löttek.

Pokoli sötétségbe későn este kellett visszamenniök a tengerpartra hol a „Hotel Albionba“ kaptak éjjeli szállást.

Nagyon természetes, hogy utasaink ringatás nélkül elszunnyadtak.

Hajnalba, Imre barátunk iszonyú csörömpölésre, lármára és jajveszékésre riadt fel almból. A felesége és kis lánya kezeitek tördelték, könyörögtek, hogy azonnal menjenek innen tovább.

A nagy csörömpölést és jajveszékélést két rettenetes vendég látogatása okozta. A felkelők hajnalba két ágyúgolyót röpítettek a „Hotel Albion“ 2-ik emeletébe; majdnem az egész 2-ik emeletet össze rombolta a két lövés.

No, ne ijedjete meg! Hiszeu ez nem baj! Braziliában még az ágyúgolyók is annyira udvariassak, hogy míg emberek lakásaiban nem akarnak alkalmatlankni és éppen azért keresik fel a vendéglőket.

(Folyt köv.)

Klein Ferenc

Poroszló,

Lövy Helén

Csongrád

jegysek.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó laptulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

T. K. z./11. sz.

Arlejtési hirdetemény.

A megalakult „Tisza-köröszugi ármentesítő és belvizzabályozó társulat“ területén mintegy 29 km. hosszban, átlag mintegy 4-5—5-0 méter magasság, 4 mtr korona szélesség vízfelől 1-4, mentett oldalon 1-3-hozí rézsűvel építendő töltés munkára zárt verseny tárgyalás hirdetik.

A munkálat 1895 évi márczius hó 1-ig befejezendő.

A zárt ajánlatokhoz az Egyesült Budapesti fővárosi takarékpénztárnál leteteményezett 30,000 forintról szóló elismervény csatolandó s az ajánlatok következő címen: „Ajánlat a tisza köröszugi ármentesítő és belvizzabályozó társulat töltés munkálataira Báro Fechtig Imre társulati elnökhöz T-Ugh“ — f. év április hó 25-ig beküldendők.

A zárt ajánlatokban felajánlott egység ár számmal és betűvel kiirandó.

Az általános tervek f. hó 13-ig Szolnokon az alispáni hivatalban, azontul pedig a földmivelésügyi m. kir. Miniszterium tiszai műszaki osztályában betekintheők.

Az elnökhöz beküldött ajánlatok az alapszabályok jóváhagyása után megtartandó választmányi ülésen fognak felbontatni, — mely alkalommal fenntartja magának a választmány, hogy tekintet nélkül az egység árakra a beérkezett ajánlatok felett szabadon határozhasson.

Kelt, T-Ughon, 1894. évi apl. hó 5.

Fechtig Imre báró társulati elnök.

Utannyomas nem díjaztatik.

